

1-2008

1/2008

Mediakasvatuksen todelliset kysymykset paljastuvat television äärellä. Neuvoja voi antaa ja voi kieltääkin, mutta lapset ovat nokkelia, juonikkaita ja nerokkaita: he kyllä ovat aina keksineet, kuinka kiertää kasvattajan hyvää tarkoittavat mutta usein ponnottomat periaatteet. Kirsi Pohjola tarkastelee Salkkareita ja sarjan katsojia.

Katja Torn pohtii taidekasvatuksen muutostarpeita ja käytännön muutoksia. Ei ole kovin helppo sujahtaa valmiisiin toimintamalleihin, jos ei ymmärrä niiden ajatusta. Niinpä kannattaakin muuttaa käytäntöjä, kun niihin tarttuu uutena toimijana.

Aki Huhtinen ja Juha Varto pohtivat julkisen todellisuuden syvempiä manipulaatiokeinoja: kuinka suhtautua vainoharhaisuuteen, joka syntyy jokaisessa ihmisessä itsessään, kun seuraa maailman tapahtumia? Onko vainoisuus vaarallista vai onko vaarallista olla olematta vainoharhainen?

Taidekasvatuksen osasto järjesti Innovaatioyliopiston kesken seminaarin pedagogiikasta. Osasto on uudessa yliopistossa ainut, jonka päätehtävä on pohtia ja opettaa pedagogiikkaa, tässä tapauksessa siis taidepedagogiikkaa. Juha Varton alustus on sellaisenaan tässä numerossa haastamassa lisää keskustelua.

1-20 [Salaisesti suositut Salaiset elämät](#) / Pohjola Kirsi

21-29 [Miksi ja kuinka muuttaa taidekasvatusta?](#) / Torn Katja

30-40 [Epäluulo, vainoharha, poliittinen terveys?](#) / Huhtinen Aki & Varto Juha

Seminaaripuheenvuoro

41-51 [Onko kasvatusta Valistuksen jälkeen?](#) / Varto Juha